

**Гэта усё – Беларусь
мая мілая**

***Тут – Разіма мая,
тут – жыву я!***

Мая маленькая
радзіма,
Заўсёды сэрцам я з
табой,
І ні адно з
сусветных дзіваў
Не затуманіць
вобраз твой.

Дарагая спадчына

—

Гэта ты, зямля
мая,

Гэта мова
матчына,

Без якой няма я.

*На луг пайду – якое разнатраўе!
Нібы не луг, а з кветак дываны,
Такіх уражсань ўжо даўно чакаў я,
Як хлеб надзённы для душы яны.*

Люблю цябе такой, якая
ёсць,
Зямля мая, зямля
бацькоў святая, —
Мая слязінка — са
святла наскрозь,
Маё прычасце, мой
святлісты лёс...
З табой і паміж бедаў я
світаю.

Змалку звалі цябе
Мы прыгожай
Радзімаю.
Беларусь, Беларусь,
Як ты сэрцу
любiмая!
Беларусь, над табою

Неба з яснымі
зорамі.
Паглядаеш на іх
Ты вачамі —
азёрамі.

**Роднае матчына слова!
Не забыць мне цябе, не згубіць.
Ты, як водар, напоены хлебам,
Ты, як птушка, што ў небе ляціць.
Не пачуўшы цябе, паміраю.
А пачуўшы, ускрэсну ізноў.
Як матулю, цябе я кахаю,
Да цябе не пагасне любоў!
І ліецца ад краю да краю
Мова нашых бацькоў і дзядоў.
І таму я ўсім наракаю:
Не згубіце вы матчыных слоў!**

Надзея Шылавец

Паклон табе, мой беларускі краю!
Ты — мой, я — твой: ад роду і навек.
Я зноў і зноў да сэрца прыкладаю
Твой ліст дубовы — як чароўны лек.
За хлеб, што ем, за песні, што спяваю,
За шчасце звацца іменем тваім —
Паклон табе, мой беларускі краю!
Ты — мой, я — твой: усюды і ва ўсім!

Ніл Гілевіч

Дзякуй за ўвагу

